

સ્તવના

૨૫૦૩

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી વ.શ્રી ગોરજી ધર્મચંદજી

ગણો શિષ. પં. નેનચંદ કૃત ચોવીસી.

શ્લોક.

સંકલ્પંતકલાધીસં ॥ નમઃસ્તુભ્યંકૃપામયે ॥
સમસ્તાર્યપ્રકાસાય ॥ જૈનધર્માર્થમંડનં ॥૧॥

અમદાવાદમાં

પાનકોરને નાકે બચ્ચાજીમાદારની હવેલીમાં

“સમથેર બાહાદુર” છાપખાનામાં

સવાહબાહ રાયચંદે છાપી.

૯૪૦—સને ૧૮૮૪.

शिष्यकारक श्लोक लिख्यते.

श्लोक,

अविद्यंजीवनंसुन्यं । दिससुन्यास्तवबंधवा ॥
 पुत्रहीनंग्रहसुन्यं । सर्वसुन्यंदरिद्रता ॥ १ ॥
 नचाविद्यासगोबंधु । नचव्याधीसगोरिपु ॥
 नचापत्यसमस्नेहो । नचदेवात्परंबलं ॥ २ ॥
 किंत्वयाक्रियतेधन्वा । यानसुतेनदुग्धदा ॥
 कोअर्थपुत्रेणजातेन । एनाविद्वानभाक्तिमान् ॥ ३ ॥
 उपदेशोहीमुखीणं । प्रकोपायेनसांतये ॥
 पयःपानंभुजंगानं । कवलविषबंधनं ॥ ४ ॥
 गात्रवत्परदारांश्च । परद्रव्यानीलोपवत् ॥
 आत्मवत्सर्वभुतानो । विक्ष्यंतधर्मबुधया ॥ ५ ॥

वीनंती पत्र.

सुमन्वितं सर्व लीन धर्मी पुरषोने वास्ते स्वप्राधि
 थी नेनचंद कृत अपीशी तथा छुटा रागशीओना रतयन
 तथा पूजनना श्लोक तथा शिष्यकारक श्लोक अथवा
 चैतन्यं तथा आरती तथा मंगल दीपो ये प्रभाणे सं.
 अक्षरी छपावुं छे तेमांथी डोछुं अक्षरनी भुन सुक
 आंथी होय तो भीअभी दुकड लछुं.

(૪)

રાગણી ભેરવી.

જનજના દરીયાણુ પાયા, મેં વારી પ્રભુ. જનજન
દરશન પાયા. મનશા પુરે પાશ જનેશ્વર કીરત સખ જીઅ
છાયા, મેવારી૦ ૧ માહની મૂરત મહીમા શાગર દેખતફરી
ત પ્રભાયા. મેવારી૦ ૨ ॥ ચંદ્રબાણુ પ્રભુ સાગરચંદ્રકા,
આનંદ અધિક સવાયા. મેવારી૦ ૩ ॥ ઇલી

ચૈત્ય વંદન.

શ્રી અરીહંત ઉદાર કાંતિ, અતી સુંદર રૂપ; સેવો સીધા
અનંત શંત, આતમ ગુણ ભુપ. ૧ આચારજી ઉવગ્રાય
શાક, શમતા રસ ધામ; જીન ભાખીત શિષાંત શુધ, અ-
નુંભવ અભીરામ. ૨ બોધ ખીજ ગુણ શંપદાએ, નાણ
ચરણ તવ શુધ; ધ્યાવો પરમાનંદ પદ, એ નવ પદ અ
વીરધ. ૩ ઇહ પરભવ આનંદ કંદ, જગમાંહ પ્રશીષો;
ચીંતામણી શુભ જાશ જોગ, ખડુ પુણે લધો. ૪ વીહુ
આણસાર અપાર, એહ મહીમા મન ધારો; પરી હરીપર
જ જાળ, જાલ નીત એહ સંભારો. ૫ શિધ ચક્ર પદ શે-
વતાં, સહજનંદ શરૂપ; અમૃતમય કલ્યાણ નીધી, પ્રગટે એ
તન ભુપ. ૬

અથશ્રી આદેસરજીનો સ્તવન.

૧

રીષભ જીલેસર પ્રીતમ માહરૌર. એ દશી.

આદેસર અવધારો વીનતૌર, દાસ તણી આરદાસ;
મારે મનમે તુમ હરીશન તણીર, પુરો મનની આશ.
આ. ૧ નાભીવંદન જગ સહુ વંદનોર, જગજીવન જીન
રાજ; આપ વસ્યાછો પ્રભુ દુરે જાધરે, સુક્તી રમણને
કાજ. આ. ૨ વીતરાગ પ્રભુ પદ છે તુમ તણોર, તો શું
રાખો રાગ; સિધ શિલા ગુણ જીજ્ઞાસ માહીનીર, ભરત

એવ ક્રીયો ત્યાગ. આ. ૩ મેહ મહીતન જોવે ન વરસ
તોરે. સુધ અશુધ સમાન; તીમ પ્રભુજી રાખો તુમ ચર
ણમેરે, મન મોટે મંડીરાયુ. આ. ૪ અંતરજાપી સુગુ
અજવેસરે. અતરંગત અરિહંત; કુશળા કર પ્રભુ તુજ
સાગ કો નહીરે, બય બંજન બગવંત. આ. ૫ તુમ ગુ-
ણ મેર સમાન અસંખ્ય છેરે, અમ મન કણ ન સમાન;
અજપ અગોચર ગુણ નિધિ કેવળીરે, કરી ન શકે વખા
ણ. આ. ૬ રાજ નગર ગુણ ગેહ સેહરમેરે, પુરખ
પુન્ય પ્રકાશ; બવમવ હોયજો નેનચંદ કહેરે, જન પ્રતિ
માથી આ. આ. ૭

અજીત નાથજી.

૨

રાગ. ગરબાની. કેશરીયાના છંદમે મન મોહયોરે.

અજીત જન સાંભણો જ્યકારીરે, શામિચંદ્ર કલા
છીપ બારી. આ. ૧ જન રાત્રુ કુલ અવતારીરે, માતા
વીજયા કુખ મહારીરે; જન જનમ્યા જગ સુખકારી.
આ. ૨ દીનાતાય નીરંજણ શાંધરે, હું પડીઓ ચોરાસી
માંધરે, જોરી અષ્ટ કરમથી નાઈ. આ. ૩ હું બમત બમ
ત થયો કાપોરે. આવા પ્રભુજીને ચરણે આયોરે; હવે ર
તન ચીંતામણી પાપો. આ. ૪ હવે અરજ અમારી ધા
રેરે, બવ ભ્રમણથી પાર ઉતારોરે, મારા જનમ મરણ ક
અવારો આ. ૫ હવે આથ નરાસ ન કીજેરે, શુભ ખાર

તે આગને દીલેરે; કંઈ શુનીજર મુજપર પ્રીતે. આં ૬
 સુખકારી સારી કરણીરે, દ્રઢી મીઠ્યા મન હરણીરે; શંભમ
 શુભ મુગતી વરણી. આં ૭ તમે ગેહરં ગુણના દરીઆરે,
 અન્નોધ્યા નગર અવતરીયારે; જઈ મુગતી રમણને વરી
 યા. ૮ મહીમા મુખ વરણી ન જાવેરે, એક જામ તણે
 શુપશાવેરે; એનો પાર કોઈ નહી પાવે. આં ૯ રાજન
 ગર શહેર મત્રારીરે, જન ધર્મની શાભા બારીરે, કહે ને
 નવંદ ધકતારી. આં ૧૦

શંભવનાથજી.

૩

જાત નવાંછુ કરીયે વીમળગીરી જાતે.

શંભવ જન સુખકારી જગતપતી શં. જગત શીરે
 મણી જગ ગર જનમ્યા, જાતારી નૃપનંદ; થેના રાણી
 ની કુખ ઉપના, ત્રિભુવન જન આનંદ જાં ૧ પીતડી પ્ર
 ભુજી કરીયે, મીઠ્યા મત સખ હરીએ; સુરજ ઉદયે તીમ
 રપ લાવે, દૂરીત જાપથય પરીહરીએ. જાં ૨ કોઈલ કવ
 કલોલ જંગમમે. માંજરને પરતાપે; ખાખડીઓ પીડ પીડે
 કરતો, વરશા સ્ત્રી આ તાપે. જાં ૩ રાત દીવસ પ્રભુ
 ધ્યાન કરતો. તું મ પરવા ન લગાર, થોડો દોડી દોડી મ
 રે છે, મન નાંજે અસવાર. જાં ૪ મોઠો જો તરવર
 કોઈ થેવે, તોતે આપે છાંહ; તુમનો ભવ ભય દરીયા માંથી
 પકડ ઉતારો ખાંહ. જાં ૫ ગુણ ગીર્યા શમનીધી જાં ૬

૨, પુરાણ વીશવા વીશ; તારણ તરણ તમાર દરીશણ, જ
ગ નાએક જગદીશ. જા ૬ નાથ નીરંજન પરતીપ પેપો
ધ્યાવે કોણ મીથ્યાત; ચોલ મછઠ તણો રંગ લાગો, રંગ
પતંગ ન આહત, જા ૭ તુમ ગુણ પાર કોઈ નહીં પાવે,
કાણ ગણવા અધિકારી; નેનઅંદ કહે આશા ખીજમત,
હાજર રહુ હજારી જાગ ૮

અમીનંદન.

૪

દશી.—સુખધી જીનેશર પાથ નમીને સુખ કરણી.

સુણજો, અમીનંદન જીનવરની અંદણ સમજ શુ
શોહરે; ગુણ ગીરઆ સમવડ પ્રભુજીને, શુણ ભવીજન
મન મોહરે. સુ. ૧ શંગર રાજ અતી અલવેસર, કુલઅ
ભી નંદન જનમ્યારે; સીધાર્ય શુત જનમ થએથી, દેવદે
વી ગીણ વીલમ્યારે સુ. ૨ એસઠ દંદ્રેપુજીતજે જીન, તે
અરીહંત કહાયારે; દુદંભિનાદ થયો અતી તતખીણ, નારકીએ
સુખપાપારે. સુ. ૩ રતનાકર આગર ગુણ શુદ્ધ, મુરત
મોહન ગારીરે. તારાગણ જીમ અંદા શેભિ. જોવીકલા અ
ધીકારીરે સુ. ૪હીરા જોત તીમરમે મુદ્રે, તે કીમ રહેશે
છાંતારે. પુરખ પુન્ય કરમ સંજોગે, એ પ્રભુજી મન માંન્યા
રે. સુ. ૫ મુજમન મુઠ વડો અવીરવાશી. તે કીમહી
નવી ભીજેરે, દેખ દરસ પરસત જીવ મોરો વીત દરશન

તનછીજેરે સુ૦ ૬ અપ અવસર પ્રભુજીના મલેતા, તો
નહીં છોડું શંગરે; નેનઅંદકહે એ પ્રભુજીથી, ભાગ્યો ચોલના
રંગરે. સુ૦ ૭

શ્રી સુમતીનાથાજી.

દેશી હમકુ છોડ ચલે બન મધુ.

સુમતી સદા સુમ મનમેં ધરજો, પુરાણ પ્રીત પ્રયોગ નમેરે
આંકણી. અવીઅજ શીધ અલખ અવીનાસી, આસી અવર
સહુ જગમેરે; મન મીથ્યા મન મોહી રહેલું. લાગી લ
તા જીમ તરવરમેરે. સુ૦ ૧ પાંણી લેહર પત્રકમે પરારે,
તરના મૃગ રામાન છેરે; કરતુરી પરમભને કારણ, ભૂમત
ભયંકર ભામમેરે. સુ૦ ૨ રાત દીવસ રડતો તુમ ધ્યાને,
દુજો નહીં ધ્યાવું મનમેરે; જીમ આત્મક ચીતવુંદ વરા-
તહે, તેશીહી પ્રીત લગી તનમેરે; સુ૦ ૩ તુમ કશ્યા ક
ર મે તુમદાસ, આશાં ખીજમત આપો હમેરે; એકવાર
પ્રભુજી જો મલેતો, લીપટ રહું ચરાણ બિનમેરે સુ૦ ૪ આ
પ પ્રભુજી દુરે વસોછો, સુઝ સંદેસો બિન સુજોરે, નેન
અંદ એ અરજા કરતહે, ખાંહ ગ્રહી બવ તારો તમેરે.
સુ૦ ૫ સંપુરણ.

શ્રીપદ્ય પ્રમુજી.

દેશો મેતો અજીત રહ્યાંજી, મારારે સાહ્યાજી મેતો
હજુર રહ્યાંજી.

મારી પ્રીત લાગીજી, પદમ પ્રભુજી જીન ચરણાં
 માયી પ્રીત લાગીજી. પદમાશયુ પ્રભુ પદમ વીરાજે, શો
 બા ગુણ શીરતાજ; દાંપક વંછત પદજો મોટો, તારણુ ત
 નાગુ જીહાજ. મારીં ૧ ચંદાજીમ આકાશ વીરાજે, ની-
 એ તમે ચક્રાર; આવક પીગુ વરણા રીતુ પીગે પીડે, જીમ
 રતનર આગળ માર. મારીં ૨ મુજ મનમે પ્રભુ પદમ
 વચાજે, દુજો ન આવે દાય; શુ તારણુ શુભ દાન વુમર.
 શ્રી જીતરણુ વચાય. મારીં ૩ જાયુ મારે લાર લગા છે,
 કરમજતા દરરાય; આશા કર આપો વુમ શરણે, બા બ
 ટકાય મીટ જાય. મારીં ૪ ગુણુ ગીરમ્મ જગમાં નહીં
 કોઈ, દેખે વુમ શેમ ઓર; નેનચંદ આશા અવધારો.
 શો તમ ગત તોર. મારીં ૫ શંકુરાય.

શ્રી 'સુપાર્સનાથજી.

દેશી નાટકની વેહેલા બિલાડો દવાર. સ્ત્રદેવંત વેહેલા.

માહારા ખુદયા છે બાગ્ય, પ્રભુ પરતી અમે દેખ્યો;
 શુરતર ફલીઓ આજ, રતન ચીંતામણુ પેમો. સાંખી. શ્રી
 શુપારા જીતંદનજી, દરશન પાઓ આજ; સુદ માગા
 પાશા દેહ્યા, મારાં સફળ થયાંછે કાજ. પ્રભુ ૧ આશ
 ફળી શુપાસથી, પુરખ પુન્ય વચાય, પરમ પુરુષ પરમેશ
 ર, વળી વશીયા મુગતી માંજાય. પ્રભુ ૨ તારણુ જગમે
 વુમ શેમો, નહી કોઈ દુજો દેવ; નાય નીરંજન વું ધણી,

તુમ હંદ્ર કરે છે શેવ, પ્રભુ ૩ ચેરાશી મેં હું ભમ્બો,
કીહાંન પામ્યો ચેવ; શુભતારસ જલ ઝીલને, મને હવ
આપ્ત છે ધેન. પ્રભુ ૪ રાજનગર રક્ષીવાંમણો, શોહૈ ધરમ
શુવાસ; ભવ ભવ તુમ ચરણાં થકી. કરે નેનથંદ અર-
દાસ. પ્રભુ ૫ સંપુરણ.

શ્રી ચંદ્રપ્રભુ.

ગરમીની રાગ મારારે શાંખી બોલોને નંદનાલા.

ચંદ્રપ્રભુ ચીન ચરણાં થાંહરે, દુજો કોઈ દેવ નહીં
માહિરે. ચંદ્ર ૧ ॥ નરેસર રાજપત્રી રાયા, લખ્યાથા તે
માતાના જાયા; સોહૈ પ્રભુ ચંદ્ર વદન છયા. ચંદ્ર ૨ ॥
વરણ ઉજ્જવ પદ અધિકારી, ગુણે કરી શોભે છે ભારી; જ
ગતપત્રી તું છે આધારી. ચંદ્ર ૩ ॥ ગુણે કરી ગીરવરણી
મોટા. કરમ મારે કેડે પડ્યા મોટા; આપો પ્રભુ આપ્યા
પદ મોટા. ચંદ્ર ૪ ॥ કુમત મુજ નાર પડી કેડે, સુમતા
ને બાર લગી છેડે; મુજોરે પ્રભુ માહારી અરજ તેડે.
ચંદ્ર ૫ ॥ અરજ આધારો પ્રભુ માહારા, ચરણ નહીં
છોડું મેં તાહરા; નગર રાજ નેનથંદ પ્યારા. ચંદ્ર ૬ ॥

શ્રી શુભધીનાયજી.

દેવી અરમાની. શુભઅર સીદને બોલાવી મને સાસરેલો.

શુભધીનાયને પ્રતાપે શીવ શુદ્ધરે લોલ, મેંતો હો
લી છે રંગ બરી ચુનરીલો. શુભ ૧ ॥ મને દખવા ત

શી છે બહુ પ્રાંતડીરે લોભ, એની જાણીતા નહીંછે અમ
 શીતડીજો. શુ૦ ૨ ॥ પ્રભુ તાહરે પ્રતાપે પાઓ ગ્યાંતમેરે
 લોભ; હુંતો મોહી રહીઓછું તુમ ધ્યાનમાંજો. શુ૦ ૩
 હવે દાસને નીરાસ નહીં કીજીએરે લોભ, મને માંગ્યોહી
 પદ વર દીજીએજો. શુ૦ ૪ ॥ અવદરાજ નગર પ્રભુ ગુણ
 નીલારેલો, પદ માગેછે નેનચંદ અતી બલોજો. શુ૦ ૫
 સંપુરણ.

શ્રી શીતલનાથજી.

દશી. કેસરીઆને જામકો લોક તરાઓ.

શીતલ જીન સુણજો અરજ હમારી, મુજ એહ અ
 રજ અવધારી; શી૦ શીતલજીનની શીતલ વાણી, શાંભ
 બજો ભવી પ્રાણી; રણીઆત થઇ શંજમ રંગે, શોભા
 ગત સહનાંણી. શી૦ ૧ હંશા જીમ સરવર નહીં છાંડે મુ
 ગતાફલ અભીરાંમી; પાંણી દુધ પટંતર રાખે, ગુણવંતા જ
 ગ કામી. શી૦ ૨ રોલમ ચોલમ ઓ મેરે મનમે, ચં
 ચળ ચીત મઝારી; શીતલ નામ સુણો મેરે આતમ,
 વીકશીતરોમ હમારી. શી૦ ૩ દુર દેશથી પુન પશાએ, એ
 કુમ મેહ અવતારી; શ્રવણ સુણી ગુણ તોરા પ્રભુજી, શશર
 જગત શુવીચારી, શી૦ ૪ હું શરણગત નાથ તુમારો, મુજ
 ગત તુમ આધારી; નેનચંદ અનુભવ પદ માગે, આપો
 કરૂણા ધારી. શી૦ ૫ ॥ સંપુરણ.

શ્રી હંસનાથજી

રાગ. આવો આવો જ્યોદના કંથ, અમ ધેર આવોરે.

શ્રી શ્રીહંશ પ્રમુ માહારામ્ મોહત વધારોરે, શુચ્ચ
દાશ તરૂં અરદાસ અરજ અવધારોરે, હું આપોછું તુ
મ પાસ આશ કર મોઠીરે, મને મીઠ્યા મતની વાત લાગે
મોઠીરે; તીરીઅંચ નરકગત મોહ લાગો બારોરે. મને
અવર નહી આધાર આધાર તુમારોરે. શ્રીં ૧ ॥ રશી
ચોતો થાહે રાગ અમીરથ વાણીરે, ત્રક્ષ્યો તો થાહે
નીર આતમ પાણીરે; તીમ દરથ તુમારો રાજ લાગે પ્યા
રોરે, મુજ આથાનો વીશરામ પ્રમુજન તારોરે. શ્રીં ૨ ॥
તુમં નામ વડો શુચીશાળ ભાલ અતી ભારીરે, મોહીત થાવે
છે લોક નરને નારીરે; દેખીને તુમ દીદાર કન્યા તમારોરે,
હું મોહ માત્રા જંજળ પાર બિતારોરે. શ્રીં ૩ ॥ નામા
કીત રતન સમરન પરગટ દેખીરે, મુરત તુમ મોહનવેશ
અવર જીવેખીરે; પાવડીઆ થવદે લોક છુટકારોરે, અ-
વતાર થાય અતીતુલ જનમ અમારોરે. શ્રીં ૪ ॥ જહાં
રાજ નગર સુચીશાળ સોબા સારીરે, વરતે તીહાં મંગળ
માલ ધરમ આધારીરે; કનપાંત કચીને ગ્યાંત માન વધા-
રોરે, કહે નેનચંદ અરદાસ ભવ ભય વારોરે. શ્રીં ૫

શ્રી વાશપુજજી.

રાગ શંભવ છાનવર વીનતી.

વાશપુજછો જગ ધણી, જગ તારક અરીહંત શનેહી
 ગ્યાનાનંદ એ પુરણો, પરમાતમ બગવંત શનેહી. વાં ૧
 અજરામર પદવી બહીં શુધ શરૂપ શુભાણુ. શનેહી; લા
 ળા લોકસ્વભાવમે, વરતે છે મહીરાણુ; શનેહી. વાં ૨ ॥
 અશંખ પ્રદેશ છે નીરમલા, અનંત ગુણી ગુણવંત શ-
 નેહી, શાંત સુધારસ ઝીલતા, મુગતી રમણ વીલશંત.
 શનેહી વાં ૩ નીરપાધીક જગદીશરૂ, નીરંજણુ નીરાકાર;
 શનેહી. તુ આતમ અલવેશરૂ. કલપારૂ રાહકાર, શનેહી-
 વાં ૪ ॥ તુમ દરશન વીન હું ભમ્યો, ભવ શંસાર અપા
 ર સનેહી. નેનઅંદની કીનતી ખાંહ ઐહીને તારસનેહી. ૫

શ્રી વિમલનાથજી.

દેશી ગરખાની પખવાડાની. પડવેની પાણુ પ્રીત ગઠમઠ ભુભારે.
 વીમલ નાથ માહારાજ ગુણના દરીઆરે, તુમ દરશન છે
 બિહાર કારજસરીયારે. ૧ ॥ પ્રભુ સાંમા માત મૃજાર કુલનો
 દીવેરે. છનરાજ જગતહીતકાર તારક છવેરે. ૨ ॥ પ્ર-
 ભુકૃત વરમાકુલઅંદ વીમલ છન રાઆરે, જશુ શેવે
 ચોસક ધંદ્ર છનના પાયારે. ૩ ॥ કંપીલપુર અવતાર
 જગ ગુરૂ જનમ્યારે. તીહાં દેવ દેવી પરિવાર આવી
 જવમ્યારે. ૪ ॥ શુકર બંછન શોવન શમવડૂરાઆરે, કાં

૪ સાઠ ધનુંષ પરમાયુ શાહે કાયારે. ૫ ॥ કુંખીયુ મુખ
શુરવર વીદતા દેવી, સોહેરે, જશુ દરશ થયેથી નેન અ
મન મોહેરે. ૬ ॥ શાઠ લાખ વરશનો પ્રભુનો આપુરે, ૭ ॥ શીખર સમે
તગઝાર મુગતી પઝિતારે, મુની છ હજાર પરવાર સાથે
સહિતારે. ૮ ॥ પ્રભુ મુગતી મેહનમાં જામ, થયા અન
નાશીરે; કરે નેનચંદ અરદાસ ટાળો કાશીરે. ૯ ॥ શં ૦

શ્રી અનંતનાથજી.

દેશી જગજીવન જગત લહે.

શ્રી અનંત જીન શેલીએ, પરમામૃત શુભ પાણુન
ભરે, જીન અમીહા તીરથંદર જોતથરૂપ જીનનાયુ લાજે.
શ્રી અં ૧ નેહ નીજર પ્રભુ કીજીએ દીજીએશીવ પુર
રાજ લાલરે, અંતરજામી વાલહા, પુ ત્રીમુવન શીરતાજ
લાલરે. શ્રી અં ૨ ॥ તુમ શરીએ જગમે નહીં, દાનક વ
છીત દાનદૂં લાલરે. તુજ મુજ અંતર છે ધણું કીમ પા
મુ શનમાન લાલરે શ્રી અં ૩ ॥ મારે મન ધડતુ પ્રભુ, ગા
ઉછું દીન રાત લાલરે, નજર કરોજો આ ધડી તો પા
મુ વીખ્યાત લાલરે. શ્રી અં ૪ ॥ અદ્ભુત શક્તી તાહરી
તુમ ગુણનો નહીં પાર લાલરે, નેનચંદ છે જીભથી કીમ
પામે વીસતાર લાલરે. શ્રી અં ૫ ॥ શંપુરણ

શ્રી ધર્મનાથજી.

દેસી નીંદડલાવેરણ હા રહી.

શ્રીધર્મ જીનેશર ધ્યાઈએદુનો નહીં હો મુજ આ
 વે દાઅકે, અતીયજ ધરમ સમો નહીં, તુમથે વ્યાંહોતીહો
 નય નીધ થાયકે. ધર્મ ૦ ૧ ॥ શુનાતમ ઉપયોગમાં, શુધધ્યા
 વેહો નીજ આતમ ભાવકે. ગ્યાનાત્રિક ગુગુ સંપદા, ગુહા
 દરીશગુહો ચારીત્ર પ્રમાવકે. ધ૦ ૨ ॥ શંજમ શુરત રૂવે
 લડી, ઉપરામ રથહો નીશયે ભરપુરકે. સમ્યગત નીરમલ
 કીજીએ. વલી પીજીએહો અનુભવ રથપુરકે. ધ. ૩ ॥
 અનુભવ રતન ચીંતામણી અનુભવ છે હો રથ કુંપરામાં
 નકે અનુભવ મારગ મોખનો અનુભવછે હો વત્રી સીવશર
 પકે ધર્મ ૪ ॥ ધરમ પ્રભુ જીન રાજજી, મુજ દીજીએ હો
 કરણા કરે નાયકે નેનચંદ અનુભવ. તણો પદમાં ગુહો
 પ્રભુજી તુમ સાયકે. ધ૦ ૫ શંપુરાણ.

શ્રી શાંતીનાથ સ્તવન.

દશી પુજની.

દશી જમ જમ આરીહા પુજીએરે, તીમ તીમ

પાપ પલાય શહુણા.

સાંતીજીજેશર શોળમારે, શાંતી તણો સુખકંદ. શહુણા. ૬
 થીણા હર નગરી ધણીરે, વીશ્વથેન નરીંદસ હુણા. ૧.
 શેના નંદન વંદીએરે. ભાવ ધરીને બેલાશ શહુણા, મૃગજંછન
 પ્રભુ દીપતોરે, શોવન વરણ સુવાશ. સ હુણા. ૨ ચક્રી શર પ
 અમશહીરે, દેવ કરે નીત શેવસહુણા. લખાણ અંગવીરા
 જતારે તુ દેવાધી દેવશહુણા. ૩ શમતા રસ નીસેદરમારે.

અનુભવ ગમ્ય વીચાર શુભુણા, જે જાણે તેહને કરેરે;
 શાંતીપાત્રુ નીરધાર સહુણા. ૪ મૃગાશૃંગ વસના માહમીરે,
 શાંતી શુધારશ પાશ. શુભુણા. નેનચંદ હમ વીનવેરે, પુરે
 માહરી આશ શુભુણા. ૫

શ્રી કુંથુનાયજી.

દેશી અરણ્યક મુનીની

કુંથુજીએસર ચરાણુ કમલ નમી, વીચરંતા જગ જાણોઈ
 અલખ નીરંજણુ, અગમ અગોચર, તત્ત્વ માનશુ પ્રમાણો
 જી. કું ૧ જગજીવંતારે જીવન જગ ધણી મનમોહન
 ગાહારાઓજીં અરણ્ય કમલનીરે આકુ ચાકરી, તુમ ગી
 લના જીવરાખોજી. કું ૨ જગમગ જાતીરે રત્ન દીપક
 સમી, રતનાકર ગુણુ ખાણોજી, પુજન કંજારે પુરણુ પ્રેમ
 થી, તેા પ્રગટે સુત્રીંદાણોજી. કું ૩ દ્રવ્ય ભાવદાય ભેદ
 જીએં, આણી મનનીં ખંતોજી, અતિઅભિજ્ઞાપીરે આત્મ
 રમણુ તણો, દ્રવસહીત વરતંતોજી. કું ૪ છઠા ચક્તીં
 કુંથુજીનપતી; મુજ મનના વીશરામોજી; નેનચંદ કહે પ્રણુ
 જીન પુજના, કેરતાં અપીચન ઠામોજી, કું ૫ ઇતિ

શ્રી અરુનાયજીનું સ્તવન.

૧ દેશી નારીના કટાક્ષ આગળ પુરશછે ગુલામ.

અરીનાય આપછોજી અરિતણા હરી: દાસને

તાર અખધીથી દયા કરી, નામથી નીવાસ આશ તાહરા કરે, વિસ્તનાથ તાર મોહિ ધ્યાન હુ ધરે. ૧ આપછો દયાળ લાલ લગ્ન મોખરી, કર્મ આઠ કાટ થાટ ધાયને ધરી; સુકલ ધ્યાન રૂપી અગ્નીસેં જરાખરી. દાસની દયાલ ટાલ આંતના ખરી. ૩ વીતરાગ રાગ નહીં તુમ ને લગાર, કો ધ માન છોડી અહંકારને નિવાર. ૪ તમહમ પ્રીતથી પરાભવે તણી, પ્રીત કાટ એક ડોડવારનું ધણી. ૫ તમ હમ પ્રાણપતી તું કૃપાવતર, અરિહરી કે જગાંથી ધવેસ લેસ ટાલ; ૬ રોસનો તો તોસ લે ભયી સહો ન જાય, કર્મેના નિકંદ ફંદ ટાલ મહારાય. ૭ નરકને ત્રીજા અગ્ન દેવની ગતા; દાસ નેનયંદ રહે ટાલ એ પતી. ૮

અથ શ્રી મહાજીન સ્તવન.

દેશી ગજલની કયા ધરકપડીને મારા.

મહીજન મોહનગારા, તુમ દરસણ લાગે પ્યારા, તુજ મુખની શોભા શરી મુજ મનને લાગે પ્યારીજી, ભણુ નામ તેરા દીનસાર. તુમ દરસં ૧ રાણી પ્રભાવતી તુજ માતા તુજ નામથી યાય મુખ સાતાજી. કાઠ કળ તું સક લ હમારા. તું ૨ મીયુજા નગરીનો રાજા, પ્રીત કરે તા રાથી જાઝાજી, જગજન તણા આધારા. તું ૩ કુંભ તા ત તાહરો સારો, મુખ સંપતનો પરવારોજી; જગદીશ્વર જગદાતાર, તું ૪ સોવન સમકાયા સોહિ દખીને ભવી. જન મોહિજી પચ્ચીસ ધનુષ વિસ્તાર. તું ૫ આયસહેસ ૫.

આવન તાહારો. પ્રભુ કવસ લાંછન મનોહરોજી, પરતે તી
હાં જ્યજ્યકારા. તુ ૦ ૬ રાજનગર સેહેર તીહાં રાજે; જી
ન ધર્મ તણા સુભ કાજેજી, કોઢે નેનગંદ ગુણ તારા. તુ ૦ ૭

અથ શ્રી મુનીસુવ્રતજી સ્તવન.

દેશી. તુમે આવજો ને લાવજો લાલ મારા
મનના મોતી.

તમે પુત્રોને પ્રણમો લાલ શ્રી મુનીસુવ્રત સ્વામી,
દેવ જગમાં ન દુજો લાલ હું પ્રણમું શીર નામી. ૧
જીન ચરણને સેવો લાલ આતમને હાંતકોરી, જગજનનો
દાવો લાલ પરમાતમ જીવગારી. ૨ સુગરીવ તાતા લાલ ૫
દમાવતીત સુમાત; જગજન ધ્યાતા લાલ; સામ વરણ સુ
ખ દાતા ૦ ૪ રાજગરી નગરી લાલ, જનમ્યા જગ
જસધારી; શોભા સારી લાલ વરણી ન જલવે તાપી, ૪
ગાવું ગુણ રંગે લાલ મહીમા અદ્ભુત તાહરી; મુજ મત
ટુંકી લાલ, આપો સદગત ધારી ૦ ૫ વિસ્તારે વાસો લાલ
બવ અટવી મજરી, ચોર મલા છે લાલ, ચાર ચમકતા
ભારી ૦ ૬ તેણે રોકી રાખો લાલ, લુટ લીઆ સખ કેરા;
અટવીમાં અટકયો લાલ, કોઈ નહીં હવે મેરા ૦ ૭ તીહાં
એક સીપાઈ લાલ. જીન સાસનનો આપો; મેં અરજી
કીધી લાલ તે મુજને છોડાવ્યો ૦ ૮ હવે. ખીજવારે લાલ
તે મુજને નવી ઝાંલે; નેનચંદના લાલ એ બવ વારા યાવો.

શ્રી નેમનાથજીન સ્તવન.

રાગ. કાવલિ-ટૂંક રહી ગધુ વનમે.

એ નમીનાથ સદા શુભકારી, એકવીશમા જી-
જશ ધારી; જીન શાશન તુમ જોત ચવાઇ, સોભ ર
મુખકી છીન ભારીએ. ૧ રસતક મુગટ શોહ મન ૨
હન. ગંને દોઅ કુંડલ; મનુહારી રાએ હાર ગણે વીચ ૩
રા જંડીએ, મોતનકી બડમાલ પશારી. ૩ બાંહ ૪.
જીનદંબોરખા શોહ, દેશરકી અંગી અતીભારી એ.
એમ જોતી રાશી શુંદર સોહ, પુરાણ રૂપ પ્રભુ ગત ત
હરી; એ ૫ ઉંછું રાગીની રાગી; પ્રભુજી એ લવ લા
ગી નીશ દીન સારી, એ. ૬ વીન અવીવેક વસે. વર
નમૈ; ગ્યાંન ધરમ રબાદીક ધારી. એ ૭ ભગતી વછ
ભગવંત શનેહી, નેનથંદ કરતા રથવારી. એ ૮ સં
રાગુ ધતી.

શ્રી નેમનાથજી સ્તવન.

દેશી ગરબીની ગોકલીએ લેધ ચાલારે આધવ

રાજ અમને.

ગીરનારે લેધ ચાલારે જાદવરાય અમને. શમુદ્ર
વીજે શીવાદેવીને નંદો, મુખ શોહ પુનમ અંદોરે. ૧ જા.
બીન અપરાધ તજી ક્રીમ આલ્યા, તે તકશીર વળ
વોરે. જા ૨ અંતર કપદી અંતર રાખી; રથવાલી ક્રીમ

લાલ્યારે. જા ૩ રાખીઆને વીત વીતતી બોલે, નેમ
મનાવી લાવોરે. જા ૪ શાંત સલુણા નાથ શાંમલીઆ,
મુકીને કીગ જાવોરે. જા ૫ નાહન ગીના નેહ નીવારી.
વેરાગી થઈ ચાલ્યારે. જા. ૬ શહશાવંન જાએ શાંજમ
લીધુ કેવલ ગાંન ઉપાચારે. જા ૭ રાજ્યુત નારી નેહ
નીવારી, શીવર મણી સુખ પાપારે. જા ૮ નેમ રાજ્યુ
લ દોનું મુગતી શીધાઆ, નેનચંદ ગુણ ગાચારે.

શ્રી પાર્શ્વનાથજાનું સ્તવન.

રાગ ગરખીની.

સાંભળરે તુ રાજનીમોડી રજની ક્યાં રમીઆવીછ.

પાશ પ્રભુ અરદાશ સુણીને, દેજો તુમદીદારોંજ;જો
તી કળાયહુ ઓરવીરાજે નાંમે નેહ વધારો. પ્રિતમ મા
હોગેજ. ૧ અસ્વસેન કુળચંદ વીરાજો, વાંમારાણીમાતા
છરે. વાણા રસ નગરીનો રાજ. શોહ જગાવખ્યાતો, હે
ત વધારોજ. ૨ અહીં લંછન અવતાર ફણીધર, કમઠના
માતીડારાજ, શ્રીનવકાર શુશ્રાવી તતખીણુ, નાગનાગણી
તારીઆ. પ્રી ૩ પારાપ્રમુતી આશ કરીને આંખો છું
હું મોટીજરે, કહણા કરતમે પ્રભુ કહણાથી; યાલો દુર
ગતી ખોટીહ. ૪ પારથ પણુ પાખાણુ કહાવે, લોહ કંચ

શા થાયેજ. પારથ પરગટ નામ જુમારો, કારજ કી
પ ની થાવે. પ્રી ૫ કારજ કરમ કીઆ અનુમોદન,

ધાતુરવા દીધાં રાજીરે, નૈનચંદ પ્રભુ પારશ કરસ્યાં. પાર
સ નાથાએ વધારો. પ્રતી. ૧ ધતિ.

શ્રી મહાવીરજી સ્તવન

રાગ કલ્યાણ.

જેનશાર ધાર પ્રભુ જગતના આધાર, શીધારથ સુ
ત જનમ થએથી, પ્રગટયો જેજેકાર. જે૦ ૧ ત્રયજા ઉ
દાર શાર જગજનના, પુજ્ય પ્રભા અવતાર. જેર માહ
મહા મદ મલ્લનીવારી, રાંતી શુધારથ સાર, જે૦ ૩ લં
છન લેહર લહીંતલહી મૃગપતી, અરી કરી હરી પરી
હાર. જે૦ ૪ પરમાતમ પ્રભુ પંચમે આરે, મુગતી મહીજ
મનુહાર. જે૦ ૫ દુર દેશ દાતાર તુ મારો, પદપંકજ ભ
વપાર. જે૦ ૭ ગોતમ ગણધર ગ્યાન ગહીરગુણ, પુછુ પ્ર
શ્નપ્રચાર, જે૦ ૭ મુજ શંદે ડાણુ મીઠાવે, શેવક જન
શાધાર. જે૦ ૮ એ રાંશાર ગહૃતરસાધિ, આવના નહી ની
રધાર. જે. ૯ ચોનીશમા જીવર હીતકારી, શાચના ધાર
રશાર. જે ૧૦ એકાદશી ત્રાવણુસુદી, શની દિન ચાલીશે ચી
ત ધાર. જે૦ ૧૧ અરતર ગજ પતી મુગતીસુરીશ્વર તાગ
વણારથ શાર. શિષ નૈનચંદ રાજનગરમે, કર ચોવીશી
તાર. જે૦ ૧૨

શ્રી માહાવીર સ્વામીનો વધાઈ.

મંગલીશ ગતીમાં

વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વૃધમાંન ટ્રેટ ધરમ વ્રમ
જૂતપર ધ્યાન કલ્પ વૃક્ષ તરવર શલકાર, તુમમુગતા કૃપાનો
દાતાર; મહા વીર ગેટા મહારાય જન્મનવંછીત કૃત સીધા
કાજ. વીખ્ય દરશ પુન પરશનતન મન મીથ્યામત દુર કર
ન શુન સદગત તુમ સમ નહીં કોય, નેનચંદ શરણાર્જન
તોહો ૧

આત્મગ્યનનુ સ્તવાંનં.

રસીઆની દેશી;

કાંઈરે જાંજલ કરે જાગડા, જાજ કહંગી જાંજાજ ક
રગી; આઠ પોહોર હુ જાગડ ૨૨હુગી. કાઠ ૧ એ મુજગાહની
હું તુજ શજની પ્રીતમે રમ હમેશ તું રજની કાંઠ આજ
પ્રીતમતમે, ક્રીમ ની આઠયા નાંની ને જાતાંવડી વલમાયા.
કાંઠ ૩ હું તમે પુષ્ટું વાજમ રસીઆ, એહની શંગતમે
ક્રીમ રસીઆ. કાંઠ ૪ એ ધુતારી નેહ નીવારી. નેનચંદ શુ
મતી દીલ વશીયા. કાઠરેં ૫

આત્મગ્યાંન સ્તવન.

વાજમ રસીઆની દેશી.

ગેહરોરે ગ્યાંન જાનંદનો આતો ગેહરો ગેહરો, વશ

બાનંદ મુણંદોઃ વાગમ રશીઆ ગે૦ ૧ તમે માહરે મેહ
લા આવજો મુજ આતમ કાજ સુખારો. વા૦ ૨ પ્રભુ
શંભ મ રંગ ભર સુંદડી મારે ઓઢાણ લેતા આવજો,
વા૦ ૩ મારી પાંગ પાડી શયુ પાપણી, નીત સાસુને ભ
રમાવે, વા૦ ૪ એક શસરાની વહુ મન વશ કરી. તોઆ
વીચલ નેનજ ગાવે. વા૦ ૫

શ્રી ગુપારસનાથ સ્તવન.

ૐ તલે ગાગળ્યાનું પ્રતી દેશી

રંગીયા નીમજી મને દરશાય દો મહારાજ, પ્રભુ શુ
શજી મન મોહનગારોરે; પ્રતીકશયા નંદનોજી, પ્રયતી
તા બિદર. પ્ર૦ ૧ અંતરજામી માહારોજી અંતરગન
પરીહંત, પુરખપુન્ય પશાકિલેજી, પામ્યા શ્રી ભગવંત-પ્ર૦૨
જા સમો વડ રાજવીજી; પ્રતપે શુ પારસનાથ; ગુણ ક્રંચ
ન શમલોહનેજી રંગ રશીલે હાય. પ્ર૦ ૩ અંગી અધીક
પણી બાનીજી, શ્રીગુપારશ શાંમ; દરીશયુ પાપો તાહરોજી;
મુજ આશા વીશરાંમ પ્રમુ૦ ૪ વાજાં વાજે અતી ભનાંજી
ગાવે ગીત રશાળ હયગય રથ હાજર અડાજી; આડંબર
અશરાલ. પ્રમુ૦ ૫ શંઘશકલ શુભ-મોહર તેજી જલજ
તરા જશવંત પુજા અષ્ટ પ્રકારનીજી; કીધી રાઉ હરખંત
પ્રમુ૦ ૬ અવારી ભારી યજી, ચાંલીશે માધ ગાસ
તમ તલે નવમી દીગેજી, વરધોડો ચડીઓ પાશ, પ્રમુ૦ ૭
તીશટત શુભ મોહર તેજી, તેરશ દીન ભલી બાત; ૬

પાશુ દેશ ગને હરજી શંખશકળ મનખાત પ્રભુ ૮ થાટ
 પો તીહાં સંખનોજી ચાર હજાર શત્રાય, નેનચંદ શુભ ભા
 થીજી રંગ રલી બહુ થાય. પ્રભુ ૦ ૯

શ્રી અઘાતમ પદ.

ચીદાનંદ અખધુ અખધુ જોગી જોગીરે અનુભવે
 જોગીરે. ૧ અખધુ અખધુ સખ કોઈ કહતા, અખધુ.
 દે ન પાયા, અખધુ- અખધુ નીરંજાણુ શાખ. અખધુ.
 ગત રચાયા. ચી. ૨ અખધુ જોગી અખધુ જોગી. અ
 ધુ સાધ સવાયા. અખધુને ધર કુટુંબ કંગીલા; ભેદ ચી
 દાનંદ પાયા. ૩ જો કોઈ શંધે અખધુ જોગી. જોગ
 જુગતમે આરા. જોગ જુગતમે વીરજા પાવે. જોગ છે
 અનુભવ આરા, ચી. ૪ ચહિદ રાજ કે નાયક અખધુ;
 અખધુ રહા સંસારી; અખધુકી ગત વીરજા જાણે, અખધુ
 પરમ હીતકારી ચી. ૫ સોધ અખધુ અંતરજામી, અનુ
 ભવ આતમરાથી; અધ્યાતમ એ અંતર ચીદ ધન, નેન
 ચંદ અભિરામી. ચી. ૬

અથશ્રી નવપદ જનિં સ્તવન.

• રાગ કલ્યાણ.

નવ પદ ધ્યાન ધરે ચીત લાય, નમરકાર પહેલ
 પદ પ્રણમું. અરિહંત ગુણ અધિકાર; દુલીએ પદ સીધ

ભએ સીવ ગાંગી, અઠ કરમકુ જનાય, ન૦ ૧ યુગુ છ
 ત્રીસે આચારજ સમર, સારુ વરણુ સુખદાય; દ્વાદસ
 અંગી યુગુ પચીસે, દાઅકુ છે ઊપાધ્યાય. ન૦ ૨ સકલ
 સાધુ પંચમ પદ પ્રણમુ, તારણુ તરણુ જીહાજ; પંચ ૫
 રમેદી સમરણુ સેતી, નવ પદ ધ્યાન સમાય, ન૦ ૩
 નવ પદ સમરણુ પાપ કટત હે, દુખ દોહગ ટલ જાય; ન
 મો અંકાર પંચ પદ એસે, પાતીક પૂર્વ પુલાય. ન૦ ૪
 સારેન્ત્ર ચગદ પુરવડો, જાણેતે વીરલાય, નેનચંદ નવ પદ
 સમરણુસે, ભવ સંકટ મીટ જાય. ન૦ ૫

અથશ્રી અજીતનાથ સ્તવન.

રાગ વસંત ભી ભાવે પુજો અજીત જીનકુ, ભી
 ભાવે. જીત સત્ર વીજ્યાકો નંદન. જનમ્યા અજોધા નગ
 રીકુ; ભ૦ ૧ લાખ ચારાશી ગત હું ભર્મીઓ, કપટી કં-
 ન સંજોગનસુ; નહીં ધાર અગમે ઉતકું; ભ૦ ૨ અમ
 ર આશરો પકડયો તેરા, ચોલ ગજીઠ તણો રંગ લાગો;
 પુછે કોણુ પતંગ રંગકુ, નાથ નીરંજન પરતપ દેઓ, ધ્યા
 વે કોણુ મીથ્યા તનકુ, ભ૦ ૩ ઓગણીસે ચાલીસે કાગણુ.
 પદ ચગદસ ગુરવારનકુ, નેનચંદ આગરકુ માગે, સુખ
 સંપત પરવારનકુ. ભ૦ ૫ ઇતી

સ્તવન.

જીવ જીવન જીનરાજ. અમોલા શાને લોછો પ્રાણ જીવ
 ન પ્રભુપ્યારા; અં સાને લોછો મહારાજ. અં તમેરે
 હજારા ને હમેરા તમારા; વાસ નીગોદમાં રહેતા. અ. કાન અ
 ન ત મનેહિ પ્યારા, કદીએ ન અંતર કરતા. અં ૧ બાદ
 ર થાવરમાં બેડુ આપણુ, કાન અસંખ્ય નીગમતા. અં
 વીગલંદ્રીમાં કાન સંખ્યાતો. વીસાથી ન વીસરતા. અં ૨
 નરકમાં સંચરીઆ બેડુ સાથે, તીહાં પાણુ બહુ દુઃખ સ
 હતા. અં પરગાધામીની સનમુખ આપણુ, દુઃખ નજ
 રે જોતાં. અં ૩ દેવતા ભવમાં એક નિર્નાને, દેવ શુ
 ખ અનુભવતા; અં એક ન પાસે દેવ સજ્જમાં, થેઈ થે
 ઈ નાટક સુચતાં. અં ૪ તાં પાણુ તમે ને અમે બેડુ સા
 થે, જીનજી નામ મહોજીવ કરતા. અં ૫ તીરીયગતી સુખ
 દુખ અનુભવતા, તીહાં પાણુ સંગેગરતા. અં ૬ એક દીન
 સમવસરણમાં આપણુ, જીન ગુણ અમ્મન પીત. અં એ
 ક દિન સંજમધર થઈ આપણુ. બેડુ સાથે નિચરંતા.
 અં ૭ એક દીન તમે ને અમે બેડુ સાથે, બેલડીએ વળ
 ગીતે કરતા, અં એક દીન બાળ પાણુમાં આપણુ, ગેડી
 દડુલે રમતાં. અમોલાં ૮ તમે ને હમે બેડુ સિધ ૨૧
 રાત્રી, એવી કથા નીત કરતાં, અમોલાં એક કુળ ગોત્રને એ
 ક ડોકણે, એક થાળમાં જમતાં. અં ૯ એક દીન હું ઠા
 ડોર તમે ચાકર, સેવા અમારી કરતા, અં આજ તો
 આપ થયા જગ ઠાકોર, સિધિ વધુ સમ હોતા. અં ૧૦ કા

તે અનંતો નેહ વિસારી, કેમ ક્રીધા મન ગમતા. અં
 ને કેમ અંતર ક્રીધો પ્રભુજી, અહિં રાજ જડ પહોતા.
 અં ૧૦ દીપ કિમ્પ કંઠીરાજ વીખુજી. જગ તારણ જગ
 તા. અં નીજ સેવક નીજ સંપદ દીજે, અનંત યુગી
 યુગવંતાં. અં ૧૧

આનંદધનજાનું અધ્યાત્મ સ્તવન.

એશોગ્યાંન વીચારી, કોણ પુરથ કોણ નારી. અં
 ૧ એકે નાર નાતી ઘેતી જોગી કે ધર ચેલી, કલમા પડ
 ૨ ભરે તરકરી, આપધ આપ અંદેલીરે. અં એશોગ
 ૩ શરો હમારો ખાતો ભાલો, શસુ ખાળ કુચારી; પીગીજી
 ૪ મારો પોઢે પાલણે, મેહ જીલાવણ હારીરે અ. એં ૨
 ૫ હીં હું પરણી નહીં હું કુચારી પુત્ર જણાવણ હારી.
 ૬ લીધારી કોમિ, કોઈ ન છોડયો, હજુએ ખાળકુચારી.
 ૭ અં એં ૩ અહીં દીપમે ખાટ ખટુલી, ગગન ઓથીકુ
 ૮ નાઈ; ધરતીકો છોડો આભ પછોડી તોએ ન સોડ ભા-
 ૯ ાઈ અં એં ૪ ગગનમંડલમે ગાયત્રીઆણી, વસુધા ૬
 ૧૦ જમાઆં માખણતો વીરજાને પાયા. છાસ જગત બ
 ૧૧ રમાયા. અં ૫ કશગિરે સગિનો ભાઈ વલોણા વલોવે
 ૧૨ કોઈ એક અમરતપાઈરે. અં એ ૬ નહીં જાઉં શારા
 ૧૩ રીએ નહીં જાઉં પીઆરીએ; પીઉજીની શેજ વીલાઈ આ
 ૧૪ નંદધન કહે શુનો ભાઈ સાધું જોતથે જોત મીલાઈરે.
 અં એસોં ૭

ગુંહલી.

આલોં ખહની ગરવંદણુ જાહએ, કે ગર દેખી મન
કું લાડીએ, ચાં ૧ ગર મારા છે ગુણના દરીઆ, કે
નેત્ર પ્રથમ રશના બરીઆ, ચાં ૨ શકલ સુતર પદ સમ
જાવે, કે બુજાંને મારગ તે જાવે, કે શંક શકળ આણું દ
થાવે. ચાં ૩ તારણુ તરણુ શમો રાજ, કે વાગે જગ
જશના વાજ, ગર મારા રાજના રાજ. ત્રીઆં ૪ માચા
રજ પદ છે તમ બારી, છતીશ ગુણે શોભા સારી. કે
વંદે ગરને નર નારી. ચાં ૫ મંડણુ જેન તણે છે.
શકળ મન ચંદ્ર શમો બાવે; કે ગુંહલી નેનચંદ ગાવે,
ચાં ૬

ધતી

રાગ કાશીકનડો.

એશા વીધ તેને પાછરે, કહ્નુ કરણી કરળ એ
ઉતમ નર બવ જેન ધરમ રચી, શુ ગર શેવો સુખ દાદરે,
જશ પાતીકં ઝરળ. એ ૧ હીશા જુઆ મુક પરતી
આ, પરીગૃહ મદકલ ચોરીરે, ધટ જાવે ગાદરળ; એ ૨
તાં જપ રાજમ શીલદાંન કર, આનંદ શુમતી શહાધરે,
ભવજલ નીધી તરળએ.

નેમનાથજીની ગજલ.

રામુલ પુકરે નેમ પીઆ, એશી ક્યા કરી, મુજ
છોડ ક્યુ ચલેછ, ચુક હમશે ક્યા પરી. રાં ૧ કાંઈ
આશકી નિરાસ, જિદાથી નતાં ધડી, ખાંરે વશ નહી હ
મેરે, પ્રીતમ પીડમાં પડી. રાં ૨ હમેશ રહેા ન જાય
પ્રીતમ તુમ વીના ધડી. શંગ લીછમે દયાવા, દઆ ધર્મ
આદી, રામુડ ૩ નીશદીન તુમેરે નામ દેતે, ગ્યાંતકી
ઝરી, મુનાચંદ્ર વીજેચંદ્ર ચરણ, ચીતમાં ધરી, રાં ૪

શ્રી પુજાહીતકારક શ્લોક,

દર્શનં દેવદેવતા દર્શનં પાપનાશનં, દર્શનં સ્વર્ગસોપા
નં દરસનં મોક્ષસાધનં ૧ દર્શનાત દુરિતધ્વેગી વંદનાત,
વંદીતપ્રદ પુજનાંતપુરક શ્રીગુણ શાખ્યા શુભમ, ૨ દર
શનને જીનેદ્રાણુ શાધુતા વંદને નમ્ય નાતેષ્ટીચીરં પાપાંધી
દ્ર હરતે યથોદકં. ૩ દર્શનાં જીનશુભ્ય, શંશરૂપાંત નાશ
નં બોધન ચીત પ્રદમસ્ય શમંસ્તાર્થ પ્રકાશનં ૪ શદર્શનં
જીત ચંદ્રસ્ય શધમીમૃત વર્ષેણું. જૂનમદાધવી નાશાય; વં
હણુ શુખવરાધે. ૫ જીને ભગત જીને ભગતી, જીને ભગ
તી દીને દીને સદા મેરુ, સદામેરુ સદામેસ્તુ ભવે ભવે
દગ નહીંત્રાતા નહીંત્રાતા નહીંત્રાતા જગત્રયેવીતરાગશમો દે
વાંન ભુતાન ભતીરયતી,

અથ આરતી.

૧ કરતી આરતી જન આગે, હારે જન આ
 ૨ જન આગે. હારે એતો અવીચળ સુખડાં માગે, હા
 ૩ રે નાભિનંદન પાસઁ અં ૧ તાયેછ નાટીક નાચતી પા
 ૪ ય ઠમકે, હારે દોય ચરણે ઝાંઝર ઝમકે, હારે સોવન ધુમ
 ૫ શી ધમકે. હારે લેતી કુદડી જાળ. અં ૨ તાલ મરદંગને
 ૬ વાંશલી ડકે વીણાં, હારે રડા ગાવંતી સ્વર જાણા. હારે
 ૭ મંદર સુગ સુર નયણાં, હારે જોતિ મુખકુ ગિરિ. અં ૩
 ૮ ધન્ય મરદેવી માનના પ્રભુ જાયા, હારે તો કંચનવરણી
 ૯ કાયા, હારે હુતો પુરવ પુન્યે પાયા, હારે દેખ્યો તોરે દી
 ૧૦ દાર. અં ૪ પ્રાણુજીવન પરમેશ્વર પ્રભુ પ્યારેરે હારે
 ૧૧ પ્રભુ સેવકહુધુ તાહરે, હારે ભવ ભવનાં દુઃખ વારે,
 ૧૨ હારે તુમે દિન દયાલ, અં ૫ સોઠ જાણી આપણે ચિ
 ૧૩ ત ધરજ્યો: હારે મોડી આપદ સંધલી હરજ્યો, હારે
 ૧૪ મુનિ માણેક સુખીઓ કરજ્યો, હારે જાણી પોતાનો
 ૧૫ બાલ. અં ૬ ઇતી

(૩૨)

મંગલ દાવો,

સારો મંગલ ચાર.

આજ મારે ચારો મંગલ ચાર, દેખો દરશ સર
 જીનજીકો; શોભા સુંદર સાર; આં ૧ છીનુ છીનુ છી
 મન મોહન ચરચો, ધણ કેશર ધન સાર, આં ૨ વીવ
 જાતકે પુણ્ય મંગાવો. મોઘર લાલ ગુનાલ; આં ૩
 હોમેવાને, કરોરે આરતી; મુખ જોતો જ્યકાર. આં
 હરખાં ન આદશર પુજો, ચોમુખ પ્રતિમા ચાર, આં,
 ભાવહીએ ^{પાંચ} જી ભાવના ભાવો, જીમ્ પાંચો બન પાર;
 આં ૬ શકલચંદ શેવક જીનજીકો, આનંદ ધન હોગ
 ૨ આં ૭. ઈતી

સમાપ્ત.

ગણાવવાને વાસ્તે લખ્યું કે
 ૧ મદાવાદ જવેરીવાડે ખતરની
 જના અપાશરે ગોરજી. નેનચંદજી
 કીમતે મળશે. વળી કોઈને આ ચો-
 ણાવવી હોયતો રોકડી કીમત મોકલવા
 વના ખરચે મોકલવામાં આવશે. કાગળ
 મોકલશેતો લીધામાં આવશે. નારપેટ કાગળ
 ઝલશેતો પાછો ફરશે ઠેકાણું ખરેખર લખવું. ખર
 તરગછને અપાશરે તથા શા. રતનચંદ જુરાભાઈને ત્યાં
 આ ચોપડી મળશે.

